

ВАНЬО х. ДИМОВЪ

Като зли вѣтрове налетѣха върху тебе нещастия,
като яростни черни бандити те дебитѣха тѣ;
ти невръстно дете преживѣ трагичната смъртъ на баща си,
и въ борбата безстрашенъ младежъ разцѣвтѣ.

И едва се научилъ да сричашъ народната азбука — ясно
ти разбра, че е нужна просвѣта и смѣла задружна борба,
затова на живота суровъ предъ жестокитѣ страсти
не отстъпи, а въ бойнитѣ схватки съ възторгъ задълба.

Съ оня пламъкъ и ти загорѣ на годинитѣ тежки и огнени
и потока на бурния устремъ въвъ бой те увлѣче съ врага
и, когато надъ Ючъ-Бунаръ легне и днеска тревогата,
азъ си спомнямъ за тебе, прекрасенъ борецъ и другаръ.

Затова, че изъ пѣтя на своя баща, издълбанъ срѣдъ окопи,
ти не спрѣ малодушенъ предъ неговата яростна смъртъ,
съ непокорнитѣ трѣгна, кръстоса тревожна Европа,
по другарски залюби ти всички народи въ свѣта.